

## INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen  
2021-12-15  
Besvaras senast  
2022-01-21

Till socialminister Lena Hallengren (S)

### **2021/22:212 Ökad rätt till ledsagning**

Inom ramen för januariavtalet arbetade Liberalerna hårt för en återupprättad LSS. I många fall fick vi gehör för våra åsikter varför vi nu ser en återupprättad service på många håll, men samtidigt har möjligheten att leva ett gott liv inte tillkommit alla. Den som har en funktionsvariation kan bli hjälpt av enklare anpassningar i både hemmet och av den offentliga miljön, men när det inte är nog finns även en rätt till ledsagning. Sådana behov finns hos flera grupper, inte minst hos blinda och synnedsatta

Vi ser med oro på hur denna rättighet minskas och nedprioriteras. I fjol visade en rapport från Socialstyrelsen att beviljandet av ledsagarservice fortsätter att minska, den senaste tioårsperioden med 22 procent, i landets kommuner. Samtidigt vet vi att 80 procent av personer med synskador har uppenbara svårigheter att orientera sig i främmande miljöer och att 75 procent ser för dåligt för att ensamma använda kollektivtrafiken. För vissa av de sistnämnda är lösningen en större rätt till färdtjänst, och om detta har jag ställt en särskild interpellation, men för många av de andra behöver rätten till ledsagarservice återupprättas.

Ministern har tidigare svarat på min partikollega Arman Teimouris skriftliga fråga (2020/21:2545) angående kostnader för ledsagarservice. Då rörde frågan de minskade möjligheterna att få ledsagning via socialtjänstlagen, och ministern hänvisade till den utredning, *Hållbar socialtjänst – En ny socialtjänstlag* (SOU 2020:47), som nu bereds i Regeringskansliet. Ministern gav då dock inte uttryck för att vilja se över kostnadssituationen kopplad till ledsagning.

I såväl SoL som LSS finns stöd för att ge enskilda stöd i form av ledsagning; i det ena fallet rör det sig om en ramlag och i det andra en rättighetslag. Ute i våra kommuner är dock trenden oroande – allt färre beviljas ledsagning och tvingas därför till ofrihet i sina hem. För de individer som söker stöd i form av ledsagning spelar det förstås mindre roll på vilken grund stödet beviljas – ledsagningen gör livet lättare att leva i vilket fall.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

1. Vilka initiativ är ministern beredd att ta, utifrån vad ministern anser om utvecklingen, för att utvecklingen rörande möjligheten att få ledsagning som synnedsatt i vårt land ska gå åt rätt håll?
2. Är ministern beredd att söka samsyn med fler partier än de som nu ingår i regeringsunderlaget för att förbättra situationen för dem som i dag står i behov av ledsagning?

.....

Bengt Eliasson (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck